Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35278
Copyright: Innsbruck, Prämonstratenser-Chorherrenstift Wilten

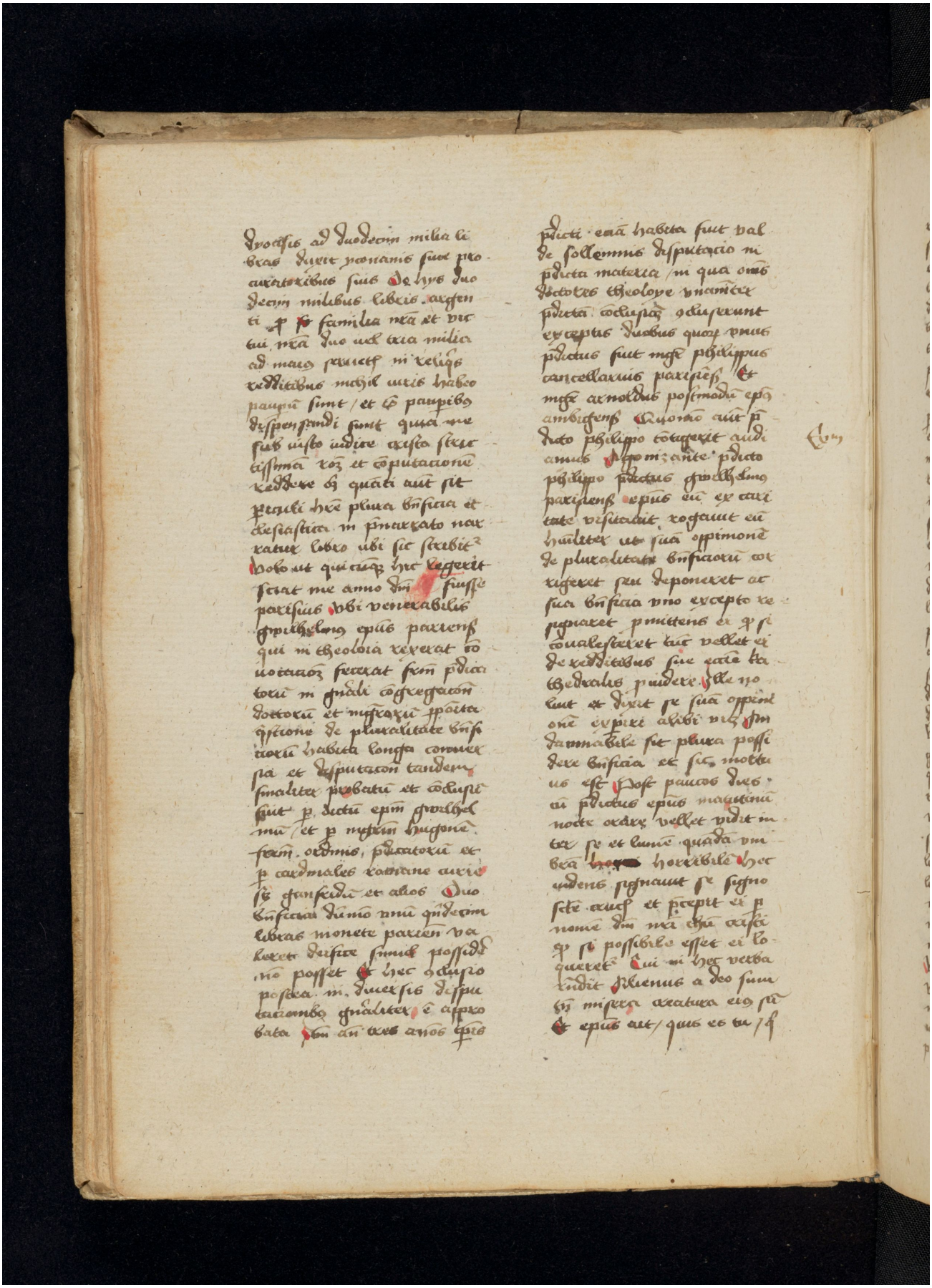

provisis ad duodecim milia li
bras dare promisimus sive pro
auxiliribus suis de hys duo
decim milibus libris argen
ti ꝑ se familia mea et vir
tui mea duo vel tria milia
ad manus pervenerit in reliqs
redditibus nihil uris habeo
pauper sum / et cū pauperibus
dispensandi sunt quia me
sub iusto iudice existo stricte
tissime rōnis et computacione
reddere oportet quati aut sit
periculi hic plura beneficia et
ecclesiastica in pluralitate nor
ratur libro ubi sic scribit
Volo ut quicunq; hec legerit
sciat me anno dni fuisse
parisius ubi venerabilis
philippus episcus parisiens
qui in theologia reverat eo
noctanos servat sem pdica
torum in generali congregacion
doctorum et magistrorum proposita
questione de pluralitate beneficiorum habita longa contro
versia et disputacione tandem
finaliter probatum et concluse
fuit p. dictum epm philippum
et p magistrum hugonem
sacrum ordinis predicatorum et
p cardinales romane curie
sic definitum et alios duo
beneficia dumo unum quidem
libras monete parisien va
lorem durare simul possidere
non posset et hec conclusio
postea in diversis disputacionibus generaliter approbata
fuit an ccxl annos epis

picti. cum habita fuit val
de sollemnis disputacio in
predicta materia in qua omnes
doctores theologie unanimiter
predictam conclusionem concesserunt
exceptis duobus quorum unus
predictus fuit magr philippus
cancellarius parisiens. et
magr arnoldus postmodum episcus
ambigensis. Quorum autem p
dicto philippo concesserit audi
amus. Nam ante predicto
philippo predictus guillelmus
parisiens episcus eum ex cari
tate visitavit. rogavit eum
humiliter ut sua oppinione
de pluralitate beneficiorum re
tineret seu deponeret ac
sua beneficia uno excepto re
signaret promittens ei ꝑ se
convalesceret tut vellet ei
de redditibus sive cura ca
thedralis prudere. Ille no
luit et dixit se sua oppinio
ne expirare alibi vero dam
nabile fuit plura posse
dere beneficia et sic mortu
us est. Post paucos dies
eum predictus episcus matutina
nocte orare vellet vidit in
ter se et lumen quasi umbra
horribile hoc
videns signavit se signo
crucis et precepit ei p
nomen dni nri ihu xpi
ꝑ si possibile esset ei lo
queretur. Cui in hec verba
dixit. Sum ego a deo sum
in misera creatura ego sum
episcus aut / quis es tu /